

La meua intervenció està adreçada a les possibles candidatures al rectorat. Al final dels anys seixanta l'ensenyament i l'escassa recerca en l'àmbit de Ciències de la Salut estava gestionada per la Facultat de Medicina, única a tot Catalunya. D'ella depenia l'Escola d'infermeria, amb estudis no universitaris, l'Escola d'Estomatologia, dirigida a la formació postgraduada de Llicenciats de Medicina i finalment també l'Escola de Podologia amb ensenyaments no universitaris.

L'Equip Rectoral ha impulsat la reforma de les estructures universitàries amb un model que recorda al que acabo de descriure.

Durant els rectorats del Dr. Caparrós, del Dr. Tugores, del Dr. Rubiralta i ara el presidit pel Dr. Ramírez els Departament implicats en la Recerca i l'Ensenyament de Medicina del Campus de Bellvitge havíem demanat canvis en la Organització del Campus que havia crescut sota l'impuls de la Divisió de Ciències de la Salut i per tant amb un fort component interdisciplinari.

En l'actualitat el Campus de Ciències de la Salut Bellvitge és un actor decisiu en les polítiques de Salut d'una àrea que comprèn gairebé dos milions d'habitants. Aquest a àrea ha canviat moltíssim. A més de l'Hospital de Bellvitge, ara universitari, s'hi ha afegit l' Institut Català d'Oncologia, l'Hospital de Viladecans, l'Hospital Moisès Broggi, l'Hospital General de l'Hospitalet, els Hospitals comarcals de Martorell i d'Igualada, l'Hospital Benito Menni de Sant Boi, etc. Hi ha un Institut de recerca: Institut de Recerca Biomèdica de Bellvitge. D'altra banda, els ensenyaments d'Infermeria i de Podologia es van incorporar a l'àmbit universitari i la Odontologia és un Grau de cinc anys en el que es formen els Odontòlegs. A més, tots aquests ensenyaments tenen una important implicació en la formació de postgraus.

En resum, el Campus de Bellvitge ha crescut de mida i també en complexitat.

Legítimament, el Rectorat ha entès que la reforma proposada és la millor per la Universitat de Barcelona.

Aquesta reforma concebuda com una vacuna en front de les amenaces de reforma impulsades per la Generalitat de Catalunya o del Gobierno de España ha tingut i té efectes secundaris.

Caldrà que els candidats estableixin una clara política en Ciències de la Salut que superi les contradiccions que la nostra Institució té i de la que n'és un exemple el Màster d'Homeopatia, feliçment suspès, i, sargeixi amb molta atenció i cura els estrips que durant el procés de reforma s'han produït en el Campus de Bellvitge, molt especialment a l'escola d'Infermeria i també en els altres Departaments.

Dr. Carles Solsona

Facultat de Medicina

Campus de Ciències de la Salut de Bellvitge.